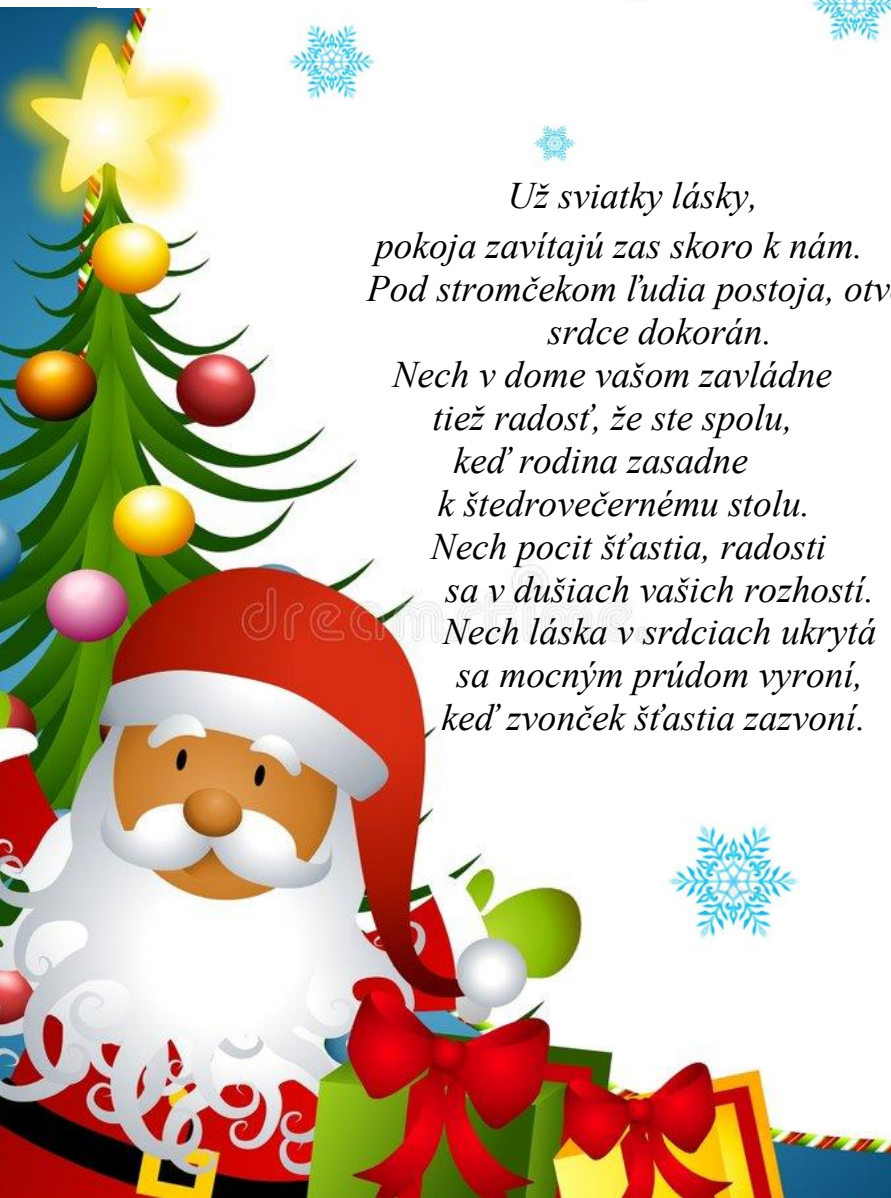

Vianočný Lúčik

*Už sviatky lásky,
pokoja zavítajú zas skoro k nám.
Pod stromčekom ľudia postoja, otvoria
srdce dokorán.*

*Nech v dome vašom zavládne
tiež radosť, že ste spolu,
keď rodina zasadne
k štedrovečernému stolu.
Nech pocit šťastia, radosti
sa v dušiach vašich rozhostí.
Nech láska v srdciach ukrytá
sa mocným prúdom vyroní,
keď zvonček šťastia zazvoní.*

VIANOCE

Sviatok
narodenia Ježiša Krista začali
kresťania sláviť už v 4. storočí. V kalendári sa
po prvý raz objavil v roku 364 a z Ríma sa rýchlo
rozšíril aj na východ. Tri dni od 24. do 26. decembra
sa takmer na celom svete oslavujú Vianoce. Tento sviatok
je čisto kresťanský, nepozná ho židovstvo ani islam. Pre
kresťanov je po Veľkej noci druhým najväčším sviatkom roka.
24. december sa nazýva Štedrým dňom i večerom pre bohato
prestretý stôl i množstvo jedál. K slávnostne prestretému stolu
si ľudia sadali podľa starého zvyku po objavení prvej hviezdy
na oblohe. Po večeri sa všade spievali koledy a slávnostná
atmosféra vyvrcholila polnočnou svätou omšou. V podobnom
duchu sa nesie aj prvý sviatok vianočný. Atmosféra druhého
sviatku vianočného, zasväteného prvému mučeníkovi svätému
Štefanovi, je omnoho voľnejšia. Vyvrcholením vianočného
obdobia je sviatok Troch kráľov alebo Zjavenie Pána 6.
januára a následná nedeľa, ktorá je posledným vianočným
dňom.

História vianočného stromčeka, obľúbeného na celom svete, sa
začala písať v nemeckom protestantskom prostredí. Prvá
písomná zmienka o stavaní ozdobeného stromčeka pochádza
z roku 1507 od kazateľa Geislera z Alsaska. Najskôr sa
udomácnil v mestskom prostredí a až neskôr začal prenikať na
vidiek.

Vianoce vo svete

s tradíciou hrania rôznych hier šťastia a krájaní novoročných koláčov. Ten, kto vo svojom dieliku objaví zlatú alebo striebornú mincu, bude mať v nasledujúcom roku šťastie.

Holandsko

Dánsko

Prvými poslami blížiacich sa Vianoc sú v Dánsku adventné vence. Štyri horiace sviece znamenajú štyri obdobia ľudského života – detstva, mladosti, dospelosti a staroby. Darčeky sú pre Dánov veľkým prekvapením, o ktorých obdarovaný nesmie vedieť. Čím väčšie prekvapenie, tým ich čaká šťastnejšia budúcnosť.

Fínsko

Fíni sú presvedčení, že ich krajina je pravlastou Santa Klausa, ktorý od nich roznáša darčeky po celom svete. Vianoce sú pre nich aj veľkou slávnosťou vianočného stromčeka gigantických rozmerov, okolo ktorého sa hrajú deti, tancujú a spoločne sa radujú z darčiekov.

Grécko

Grékom nosí netradične darčeky až na Nový rok svätý Vassilios. Vianoce spájajú

Zo Španielska pripláva 25. decembra dobrácky dedo Sinter Klaas na bielom koni. Vznesie sa nad strechami domov a cez komín sype deťom darčeky zabalené v pestrofarebných papieroch rovno pod vianočný stromček. Niekedy mu pomáhajú sluhovia – muríni, ľudia ich však volajú čiernymi Petrami. Pre dobré deti majú darčeky, neposlušné deti odnášajú vo vreciach do Španielska, kde musia celý rok slúžiť Sinterovi Klaasovi. Domov sa vrátia až o rok.

Poľsko

Poľské Vianoce sa odlišujú od tých našich jednou tradíciou – na štedrovečernom stole je o jeden príbor navyše pre náhodného návštevníka alebo hladného pútnika. Keď sa potom na oblohe objaví prvá hviezda, sadajú si k stolu. Pán domu rozdáva oblátky a podáva sa dvanásť chodov symbolizujúcich 12 mesiacov v roku.

Rakúsko

Tradíciou Rakúšanov sú ručne vyrábané ozdoby na stromček, výroba jasličiek a betlehemov, svietnikov a vencov. Taktiež svorne očakávajú príchod sv. Mikuláša, ktorý deťom rozdáva predovšetkým sladkosti a ovocie. Podľa ľudovej povere režú na sviatok svätej Barbory čerešňové konáriky a dávajú ich za okná. Komu „barborka“ vykvitne na Štedrý deň, ten bude mať po celý nadchádzajúci rok šťastia a hojnosti.

Španielsko

Oslavy Vianoc sa v Španielsku nesú v znamení spevu, hudby a tanca. Na uliciach, v kaviarňach a dokonca v kostoloch sa tancujú miestne tance. Španieli sa na Štedrý večer neobdarúvajú darčekom. Na tie si musia počkať až do Troch kráľov, pretože veria, že tie im prinesú až traja kráľi rovno do topánok.

Švédsko

V švédskej domácnosti nesmie chýbať trojramenný vianočný svietnik so sviečkami, ktorý pripomína mystérium Svätej Trojice. Stromček sa zvykne zdobiť až na Štedrý deň a doprostred miestnosti sa zavesí „vianočná koruna.“ Darčeky nosí hrbatý vianočný škriatok nazývaný Jultomben, ktorého sprevádza malý trpaslík Julnissar a občas sa tento švédsky Ježiško zmení na starého capa. Spája sa s ním legenda. Starý cap odmietol dať Ježiškovi chlp na teplú prikrývku a

preto za trest musí roznášať po domoch darčeky. V niektorých krajoch ešte nevymizli zo zvyku vianočné prechádzky, kedy si ľudia nasadli do saní a vozili sa po zasneženej krajine.

Veľká Británia

Vianočné tradície sú spojené s vystavovaním vianočných pohľadníc na rímšu kozuba, pobožkaním sa pod vetvičkou imela, ako aj vešanie pančúch na kozub, do ktorých prináša darčeky Santa Claus.

Bulharsko

Na Vianoce nesmie chýbať v izbe bulharskej rodiny stromček a slama, ktorá má pripomínať chudobu chlieva, kde prišiel na svet malý Ježiško. Darčeky tu rozdáva dedo Koleda.

Maďarsko

Maďarské Vianoce sa od tých našich slovenských odlišujú iba jednou výnimkou – vianočné darčeky sa rozdávali už pred štedrou večerou.

Rumunsko

Kedysi rozdeľoval darčeky v Rumunsku „kmotriček.“ Dnes ich väčšinou prináša Svätý muž. Nedáva ich však pod stromček, ale schováva ich do topánok a pod posteľ.

V celoslovenskej literárnej súťaži **Škultétyho rečňovanky** boli štyria naši žiaci mimoriadne úspešní. Do tejto súťaže boli zaslané viaceré básničky z ich tvorby, my sme vybrali po jednej básničke od každého oceneného žiaka.

Dvaja snehuliaci

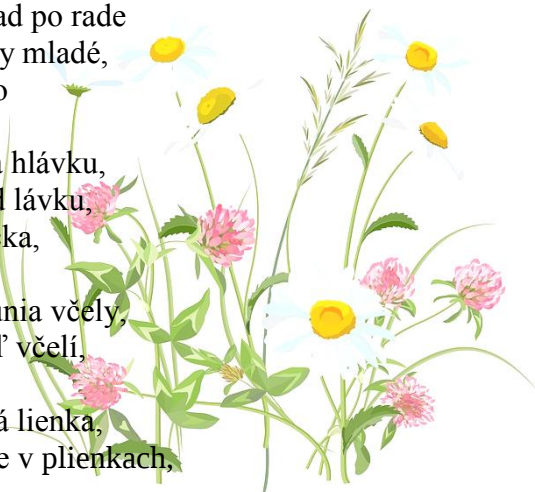
Snehuliak a snehuliačka
stavajú sa ako hračka.
Snehuliak sa chváli,
že ho mrázik páli.
Snehuliačka pozerá
ako ryba z jazera.
Snehuliak sa teší stále,
že sú vločky také malé.
A keď väčšie padajú,
tak sa spolu radujú.

(Laura Zubaľová, 2. A – 2. miesto)

Jarné ráno

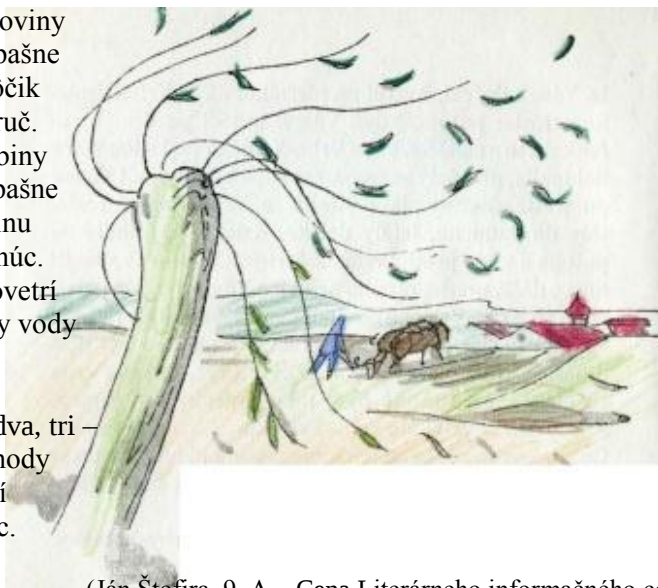
Sedmokrásky rad po rade
rozkladajú lístky mladé,
aby ich slniečko
vyobjímalo.
Púpava si dvíha hlávku,
pokukuje ponad lávku,
prižmuruje viečka,
zíva ospalo.
Popri hrozne zunia včely,
sajú nektár i peľ včelí,
naplňajú kôš.
Zatúlaná drobná lienka,
nezbednica, ešte v plienkach,
lapila si voš.

(Anastázia Tkačuková, 7. ročník – 1. miesto)

Vrbina

V úzkom pruhu roviny
pokrútený samopašne
blyští sa potôčik
sťa cínová obruč.
Ťažké vetvy vrbiny
poskrúcané roztopašne
čeria mu hladinu
mocne sa zomknúc.
Neskôr sypú v povetří
postriebné krôpky vody
fŕkajúc všade
slzy si zotrú.
Potom rýchlo – raz, dva, tri –
prichystané do pohody
túlia sa v objatí
nežne sa obrúć.

(Ján Štofíra, 9. A – Cena Literárneho informačného centra)

Knižnica

Za dverami knižnice
ožívajú police.
Princezné sa v knihách nudia,
kým ich deti nezobudia.

Hrdinovia všetkých kníh
nedočkavo taja dych,
keď sa dvere otvoria.
Všetci túžbou zahoria.

Natiahnu si svoje kosti,
deti vojdú do miestnosti.
Všetci majú túžbu jednu –
že práve ich deti vezmú.

(Alex Verbický, 3. ročník – 1. miesto)

s novým vyučujúcim rímskokatolíckeho náboženstva kaplánom Martinom Rečlom

N. Š.: Odkiaľ pochádzate a kde ste doteraz pôsobili?

M. R.: *Narodil som sa a vyrástol som v Kavečanoch. Je to dedinka vzdialená asi päť km od Košíc, dnes už vlastne mestská časť, avšak oddelená od mesta nadmorskou výškou, prírodou a svojráznou osobitosťou. Ľudia ich poznajú väčšinou podľa zoologickej záhrady a bobovej dráhy, ak ste tam neboli, určite Kavečany navštívte:). Študoval som Košiciach. Počas štúdií a prípravy na kňazstvo sme absolvovali ročnú pastoračnú prax, na ktorej som bol vo farnosti Horodok u našich východných susedov na Ukrajine, asi 400 km od našich hraníc. Bolo to po dvoch rokoch štúdia veľmi zaujímavá a obohacujúca skúsenosť. Rok praxe pred kňazskou vysviackou som pôsobil v diakonskej službe v Snine. Ako kaplán som bol tri roky vo farnosti Krista Kráľa v Prešove na sídlisku Sekčov. Tieto tri roky boli pre mňa veľmi krásne, moje kňazské začiatky. No a od júla tohto roku ma otec arcibiskup menoval za kaplána v Snine, takže som tu prišiel do nie pre mňa celkom neznámej farnosti.*

N. Š.: Prezradte nám niečo o svojej rodine.

M. R.: *Moji rodičia sú veľmi obetaví. Ocko sa kvôli mamke presťahoval na východ zo stredného Slovenska:). Keď som prišiel na svet, čakali na mňa už dve najstaršie sestry Serafína a Katka a dvaja bratia Klement a Ondrej. Ale ja som nechcel byť najmladší, a tak po mne ešte prišli Michal a Marek. Každý zo súrodencov je pre mňa osobitne vzácny a výnimočný. Veľa sme toho spolu v rodine prežili, ako to vo väčšej rodine býva. Ocko je hudobník, učil hru na organ a mamka bola pri nás deťoch doma na materskej "dovolenke", ako sa to komicky nazýva. Rodičia sú už na zaslúženom dôchodku, aj keď nemôžem povedať, že odpočívajú. Okolo rodinného domu si niečo vždy nájdu. Dvaja súrodenci už majú svoju rodinu a najstarší brat je tiež kňazom, pôsobí na Morave. Dnes vlastne doma rodičov obšľasťuje už len najmladší brat, ale hlavne vnúčatka, keď sa o nich treba postarať.*

N. Š.: Čo Vás viedlo k tomu, že ste sa stali kňazom?

M. R.: Rodičia boli pre mňa prvou školou vo viere, ešte viac svojím životom ako slovami. Toto ovzdušie Božej lásky, ktorú som v rodine zažíval a bol som k nej vedený, bolo dobrou pôdou, aby som Božie volanie ku kňazstvu mohol počuť. No nebolo to také priamočiare. V našej rodine sme boli naučení pracovať aj manuálne, či na poli alebo v dielni, a dodnes ma fyzická práca veľmi baví. Tiež som ako chlapec istý čas uvažoval o tom, že budem hasičom alebo lesníkom, chcel som pomáhať ľuďom a tiež som mal veľmi rád prírodu... Ale nejako sa vo mne od mala objavoval čoraz silnejší vnútorný hlas, ktorý ma volal ku kňazstvu. Zápasil som s tým, ale čoraz viac som poznal, že je to Božie volanie a uveril som, že Boh chce pre mňa v živote to najlepšie. Prirovnal by som to k situácii proroka, ktorý hovorí: „Zvážal si ma, Pane, nuž dal som sa zviať, uchopil si ma a premohol.“ Ja som tiež povedal Pánovi svoje áno a viem, že to bolo to najkrajšie áno môjho života. Mojm poslaním je prinášať Boha do ľudských životov a privádzať ľudí k Ježišovi. On sa už postará o ostatné... Ako kňaz mám možnosť pomáhať druhým ľuďom, čo som vždy chcel, nielen svojou skúsenosťou či slovami. Je to hlavne Božia moc a milosť, ktorá na ľudí pôsobí pri mojej kňazskej službe a mnohokrát ostávam len užasnutý...

N. Š.: Aké sú Vaše koníčky a čo najradšej robíte vo svojom voľnom čase?

M. R.: Odmalička som bol nejako spätý s prírodou. S tým súvisí aj využitie môjho voľného času, ak sa nejaký nájde. Ako kňaz totiž nemám časovo ohraničenú pracovnú dobu:). Mám rád turistiku, aj tú vysokohorskú, od mala sme so súrodencami a neskôr s kamošmi chodievali do hôr. Tiež rád bicyklujem, týmto chcem poďakovať za nový koberec na ceste cez Stakčín na Starinu, už to pôjde hladšie na cestáku:.) No a v zime rád lyžujem, uprednostním bežecké lyžovanie a tiež skialpinizmus, ktorý ma fascinuje. Popri práci a službe ľuďom ma to vo voľnom čase vlastne vždy ťahá do ticha a do prírody, ale rád si vo voľnom čase zamakám aj pri nejakej manuálnej práci, napr. pri rúbaní dreva. Mám rád aj knihy, ale nejako sa k nim v poslednom čase neviem viac dostať.

N. Š.: Čo pre Vás znamenajú Vianoce?

M. R.: Vianoce sme vždy slávili v rodine ako sviatok s hlbokým duchovným významom. Boh, Láska prišiel na svet. Chcel nám osobne povedať, ako nás miluje. Nebál sa maštal'ky, kde bola bieda a špina, aby sme pochopili, že on jediný nám ponúka cestu slobody od špiny a zla hriechu. Je to čas, kedy majú padnúť masky, keď si jeden druhého nanovo môžeme viac vážiť a milovať. Veď v Ježišovi sme sa stali Božími deťmi a dostali sme možnosť žiť v skutočnej slobode. Aj keď ako kňaz prežívam tieto sviatky oveľa intenzívnejšie v náročnosti služby, predvianočného spovedania a slúženia svätých omší, predsa mám možnosť

vychutnať si pravú podstatu slávenia Vianoc. Chcem urobiť Ježišovi lepšiu a krajšiu príbytok v mojom srdci a tiež v srdciach ľudí, ktorých ako kňaz mám možnosť osloviť.

Týmto chcem popriať sebe aj všetkým Vám, ktorí toto čítate, aby sa nezopakoval betlehemský škandál: narodil sa Kráľ, Boží Syn, ale len málokto si to všimol a šiel Ho privítať. Nech sú pre Vás tieto Vianoce opravdivé, výnimočné. Aby Ježiš, náš Boh a záchranca, našiel v našich srdciach a rodinách vrúcne a milujúce prijatie.

N. Š.: Veľmi pekne ďakujem za rozhovor.

Rozhovor s pánom kaplánom pripravila Nadežda Šothová

ANKETA

Opýtali sme sa našich najmenších prváčikov, čo by si priali nájsť pod vianočným stromčekom. Niektoré odpovede sú naozaj zaujímavé:

Samko Tuleja: Ja by som chcel dostať transformers auto.

Tereza Gorol'ová: Ja by som chcela peknú bábiku, lebo som dievča.

Oláh Rasťo: Ja chcem dostať pod stromček tablet.

Emma Michalčinová: Ja si prajem vysoké topánky na zimu.

Ján Lukacko: Ja by som chcel dostať šampón a župan.

Tomáš Pitlanič: Ja by som chcel mať pod stromčekom robot a teplý šál.

Lilka Kičová: Ja chcem dostať nočnú košeľu.

Karin Leličová: Ja si prajem knihu, aby som sa z nej mohla naučiť čítať do Vianoc.

Riško Leško: Ja by som chcel, aby bol každý šťastný.

Žiakov na druhom stupni sme sa opýtali, čo pre nich znamenajú Vianoce. Tu sú ich odpovede:

Timea Zubaľová, 5. ročník: Pre mňa Vianoce znamenajú, že sa môžem stretnúť s rodinou a spolu sa môžeme navečerať. A tiež sa teším aj na darčeky.

Natália Timková, 5. ročník: Vianoce mám veľmi rada. Najviac sa mi páči, že sme celá rodina spolu. Páčia sa mi aj darčeky a to, že sa dobre najem.

Peter Demjan, 6. ročník: Vianoce sú pre mňa veľmi výnimočné. Som rád, že môžem so svojou rodinou a tráviť s nimi všetok svoj čas. Teším sa aj na darčeky aj oddych.

Šimon Gajdoš, 7. ročník: Vianoce mám veľmi rád. Sú to krásne sviatky, ktoré môžem stráviť so svojou rodinou a kamarátmi. Teším sa aj na darčeky, sneh a pohodu.

Anastázia Tkačuková, 7. ročník: Na Vianoce sa veľmi teším. Najviac na to, že sa všetci stretneme a strávime spolu pekné chvíle

Matúš Šuťak, 8. A: Vianoce sú sviatky pokoja, pri ktorých sa zide celá rodina a trávi spolu pekné chvíle. Som rád aj preto, že nebudem musieť chodiť do školy a budem doma oddychovať so svojou rodinou.

Miroslava Telváková, 8. B: Najviac milujem pečenie perníkov, pozeranie vianočných filmov a trávenie času s rodinou.

Marián Klec, 9. A: Najradšej mám asi jedlo. Tiež sa mi páči tá rodinná pohoda. Milujem ozdobovanie stromčeka a, samozrejme, sa veľmi teším aj na darčeky.

Natália Harvanová, 9. B: Vianoce sú pre mňa výnimočné tým, že je to sviatok, ktorý je iba raz v roku. Najviac si vážim to, že môžem byť so svojou rodinou.

aše úspechy

Klasici v komikse (celoslovenská literárno-výtvarná súťaž): 1. miesto – Lenka Stanková (8. B), Patrícia Ďuriová (8. B)

Zo struny na strunu (festival detských ľudových spevákov): Sofia Zara Baraniková (4. A),

Tamara Husťáková (7. ročník), Viktória Badidová (8. A)

Škultétyho rečňovanky (celoslovenská literárna súťaž): 1. miesto – Alex Verbický (3. ročník), 2. miesto – Laura Zubaľová (2. A), 1. miesto – Anastázia Tkačuková (7. ročník), Cena Literárneho informačného centra – Ján Štofira (9. A)

Zdravotnícka súťaž (okresná súťaž pre žiakov 9. ročníka): 5. miesto – Sofia Kacarabčinová (9. A), Bibiána Kirová (9. B), Natália Harvanová (9. B)

Cezpoľný beh (okresné kolo): 3. miesto družstvo chlapcov – Matúš Šuťak (8. A), Martin Mikuláško (8. A), Ján Štofira (9. A)

Bedminton (okresné kolo): 2. miesto – Matúš Šuťak (8. A), Ján Štofira (9. A)

Stolný tenis (okresné kolo): 4. miesto družstvo chlapcov – Matúš Šuťak (8. A), Marián Klec, Dávid Kolcun a Ján Štofira (všetci z 9. A), 5. miesto družstvo dievčat – Lenka Motyl'ová a Natália Pavlišáková (žiačky 8. B), Diana Kapraľová a Viktória Tkačuková (žiačky 9. A)

Gerbócova literárna Snina (celoslovenská literárna súťaž): 3. miesto – Alex Verbický (3. ročník), 3. miesto – Martin Kapraľ (7. ročník), čestné uznanie – Olívia Kapraľová (2. A), Alexandra Demjanová (2. B), Anastázia Tkačuková (7. ročník).

SHAKESPEARE's day (okresné kolo): 1. miesto – Tamara Husťáková (6. ročník), 2. miesto – Nina Sochaničová (7. ročník)

Olympiáda zo slovenského jazyka a literatúry (okresné kolo): 2. miesto – Natália Harvanová (9. B)

Čo sme už stihli do Vianoc?

- **22. septembra** sme sa zapojili do verejnej finančnej zbierky **Biela pastelka**
- **26. septembra** absolvovali žiaci rôzne aktivity pri príležitosti **Európskeho dňa jazykov**
- **28. septembra** sme sa zapojili do Európskeho týždňa športu aktivitou **Beh pre zdravie**
- **4. októbra** navštívili žiaci 1. stupňa **DJZ v Prešove** a pozreli si predstavenie Neobyčajné dobrodružstvá malého Buratina
- **6. októbra** mali druháci prednášku na tému **Ochrana pred požiarimi**
- **9. októbra** bola vyhodnotená **Súťaž o najkrajšiu a najväčšiu dyňu**
- **18. októbra** absolvovali žiaci 1. stupňa aktivitu **Listy ožívajú**
- **19. októbra** zavítali naši deviataci do MsKS v Snine na podujatie **Informačný deň stredných škôl**
- **19. októbra** sme vystúpili v Dennom stacionári v Stakčíne pri príležitosti **Mesiaca úcty k starším**
- **21. októbra** sme sa zúčastnili na **posviacke vojnového cintorína** v obci
- **23. októbra** sme sa zapojili do celoslovenského projektu „**Najzaujímavejšie podujatie školskej knižnice**“
- **24. októbra** sa žiaci 1. stupňa vyšantili na **Šarkaniáde**
- **25. októbra** boli žiaci 7. až 9. ročníka v **Štátnom divadle v Košiciach** na predstavení Ronja, dcéra lúpežníka
- **26. októbra** sme poslali do Základnej školy sv. Ladislava v Topoľčanoch 200 záložiek v rámci projektu **Záložka do knihy spája školy**
- **16. novembra** sa konalo **Zábavné športové popoludnie** pre žiakov 1. stupňa a ich rodičov

- **24. novembra** sme boli na **divadelnom predstavení** Faraóni v KD Stakčín
- **30. novembra** navštívili ôsmaci a deviataci **Múzeum Zemplínske Hámre**

Vianočné pečenie

Vianočný jahodový pohár s pudingom

Suroviny:

Na puding:

- ❖ 1 balíček jahodového pudingu
- ❖ 400 ml plnotučného mlieka
- ❖ 2 – 3 PL cukru

Na ozdobenie:

- ❖ 250 g čerstvých jahôd
- ❖ 30 g cukru
- ❖ 1 balíček vanilínového cukru
- ❖ 1 zarovnaná KL jemného zemiakového škrobu
- ❖ 1 PL studenej vody
- ❖ detské guľaté piškóty (15 – 20 ks)
- ❖ ovocnú šťavu
- ❖ 3 zarovnané PL strúhanej čokolády

Postup:

- ❖ Na prípravu pudingu uvaríme jahodový puding s mliekom a cukrom podľa návodu na obale, avšak iba so 400 ml mlieka.
- ❖ Na ozdobenie jahody umyjeme a 3 odložíme bokom na neskoršie použitie. Zvyšok nakrájame na polovice a v hrnci podusíme asi 10 minút na miernom ohni. Pridáme cukor, vanilínový cukor a škrob rozmiešaný v 1 PL studenej vody a ešte asi 1 minútu povaríme.
- ❖ Do pohárov striedavo lejeme puding, jahodovú zmes a piškóty namočené v ovocnej šťave.
- ❖ Pohár ozdobíme jahodou a posypeme čokoládou.

Milí žiaci, viete, čo sa dá a čo sa nedá kúpiť?

- ❖ Posteľ, ale nie spánok.
- ❖ Knihy, ale nie múdrosť.
- ❖ Jedlo, ale nie chuť.
- ❖ Ozdoby, ale nie krása.
- ❖ Dom, ale nie domov.
- ❖ Lieky, ale nie zdravie.
- ❖ Zábava, ale nie šťastie.
- ❖ Spoločnosť, ale nie priatelia.

Na záver niekoľko myšlienok na zamyslenie:

- ❖ Nie je dôležité, čo je pod stromčekom, ale kto je okolo neho.
- ❖ To, čo je dôležité, nebude pod stromčekom. Nebude to zabalené a nemá to cenovku. To, čo je dôležité, nájdeš v objatí, v jednoduchom úsmeve, pohľade, bozku. To, čo je dôležité, by malo prísť k srdcu a objasniť našu dušu.
- ❖ Najkrajší darček nenájdete nikdy pod vianočným stromčekom. Sú ním totiž vaši priatelia, rodina a blízki, ktorých máte radi z celého srdca. Pamätajte na to počas celého budúceho roka!

A úplne nakoniec...

Ste ochotní zabudnúť na to, čo ste spravili pre druhých a spomenúť si na to, čo iní spravili pre vás? Nevšimáť si to, čo vám svet dlhuje a myslieť na to, čo ste vy dlžní svetu? Dať svoje práva niekam dozadu, vaše povinnosti do stredu a možnosť urobiť niečo viac na prvé miesto? Uvedomiť si, že vám podobní existujú rovnako ako vy? Snažiť sa pozeráť na tváre a vidieť srdce? Pochopiť, že pravdepodobne jediný dôvod vašej existencie nie je to, čo vy budete mať od života, ale to, čo životu dáte? Nestáť sa, ako funguje vesmír, ale hľadať vo svojom okolí miesto, kde zasiať semienko šťastia? Ste ochotní robiť tieto veci hoci iba jeden deň? Tak pre vás Vianoce budú trvať po celý rok!